treball

Proletaris de tots els països: uniu-vos!

Òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Número 416 | Barcelona, 10 de juny de 1.975 | Preu : 10 pessetes

Crida del C.E. del PSUC

Aturem la repressió a Euskadi!

La repressió contra el poble basc s'estén i intensifica després d'un mes i mig d'estat d'excepció a Biscaia i Guipúscoa, de caça de l'home contra els sospitosos de pertànyer a ETA, al Partit Comunista d'Euskadi i altres organitzacions antifranquistes, de ràtzies contra tots els patriotes i demòcrates, d'aplicació de tortures salvatges als detinguts, d'atemptats brutals dels Guerrilleros de Cristo Rey i altres grups parapolicíacs contra esglésies, llibreries i domicilis.

El Govern, obedient als designis dels ultres, manté l'estat d'excepció i fomenta el terror a Euskadi per crear un clima de tensió a tot el país que faciliti la condemna a mort dels militants d'ETA Garmendia i Otaegui, de Genoveva Forest i altres antifranquistes, com també la intensificació de les detencions, la suspensió d'actes públics, el segrestament de publicacions i altres formes de repressió, amb el propòsit de frenar la marxa dels pobles d'Espanya devers la imposició d'un canvi democràtic.

CATALANS!

Aturar la repressió a Euskadi suposa barrar el pas a la seva extensió i al seu agreujament a tot Espanya.

Acudim en ajut del poble basc germà!

Exigim, a través de totes les formes d'acció, l'aixecament de l'estat d'excepció, la suspensió dels consells de guerra pendents i la fi de la repressió!

Seguint l'exemple de Madrid en les jornades del 3, 4 i 5 de juny, promoguem a cada lloc accions coordinades per les reivindicacions pròpies, contra l'encariment de la vida, per les llibertats democràtiques!

Impulsem el desenvolupament descentralitzat de l'Assemblea de Catalunya, marc principal de convergència del nostre poble en la lluita pels seus drets i aspiracions nacionals!

Prestem suport, resoludament, a les accions programades per l'Assemblea en solidaritat amb el poble d'Euskadi!

Endavant en la preparació de l'acció democràtica nacional de Catalunya per la llibertat!

El Comitè Executiu del
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

Barcelona, 6 de juny de 1.975

GARMENDIA

OTAEGUI

Patriotes bascos als quals demanen pena de mort

Madrid per la llibertat

140.000 treballadors en vaga

Segons les notícies directes que tenim, la vaga general convocada a Madrid per al dia 4 ha obtingut un bon èxit. Els primers càlculs diuen que han participat uns 140.000 treballadors.

La decisió d'aquesta acció va sortir d'una assemblea de treballadors, enllaços i jurats de distints rams

(passa a la pàg. 2)

MADRID...

(ve de la pàg. 1)

de Madrid, feta als locals sindicals el 16 de maig.

Dies després la Junta Democràtica de Madrid va donar el seu suport a l'acció i va fer una crida a unes jornades d'acció democràtica els dies 3, 4 i 5 de juny. Les Comissions Obreres, la Unió General de Treballadors i la Unió Sindical Obrera varen fer una crida conjunta. Vint-i-quatre associacions de veïns i de mestresses de casa de Madrid varen fer pública una carta on es denunciava l'encariment de la vida i s'invitava el poble de Madrid a fer boicot als mercats i a les escoles el 4 de juny.

El ram de la construcció va participar a la vaga amb 50.000 treballadors. El metall sobretot a Getafe (Kelvinator, Electromecánica, Siemens, John Deere,CASA i altres). La Standard de Barajas, de Ramírez de Prado i, parcialment, Villaverde. També Intelsat, Marconi i Hispania Fiat.Aturs i concentracions a alguns bancs i empreses d'assegurances. Aturs i assemblees a algunes centrals de la Telefònica. Marxa lenta al suburbà i a una línia del Metro.Marxa de 300 taxistes assalariats. Assemblees a diversos tallers de RENFE. Silenci d'un quart d'hora dels carters a molts centres postals. També hi va haver aturs a Kodak i Rodiel i a algunes editorials i a 20 empreses d'estudis tècnics. Aturs als tallers d'ABC i a les redaccions d'algunes revistes, així com a empreses d'arts gràfiques. A la fira del llibre unes 30 parades no van vendre i es va fer una assemblea de 100 persones.

Participaren també els becaris del Consell Superior d'Investigacions Científiques, l'Escola d'Organització Industrial. Vaga generalitzada a la Universitat. Uns cent centres d'ensenyament tancaren. Accions a alguns centres sanitaris.

Manifestacions diverses. Concentració de 300 persones al ministeri de Planificació amb lectura d'un manifest de la Junta Democràtica. Concentració de 200 actors.

Aquestes són només algunes dades parcials i explicades molt breument.

CONGRÉS PER A TOTS

L'esperit que ha d'inspirar el CONGRÉS DE CULTURA CATALANA ha de respondre "a les aspiracions expressades per les classes treballadores i altres sectors populars dels Països Catalans". Aquesta és, enfront de concepcions minoritàries i elitistes,la idea que es fan del Congrés 235 intel.lectuals, professionals i artistes catalans reunits el 7 de juny a Montserrat, que es manifesten disposats a participar-hi activament.Un Congrés per a tots els catalans, sense exclusions per ideologia o per nivell cultural: aquest és l'objectiu.

L'assemblea va escoltar la lectura d'una vigorosa denúncia de l'estat d'excepció al País Basc signada per un centenar d'advocats catalans i per a la qual es recullen signatures entre advocats d'altres indrets d'Espanya; es van demanar adhesions al document.

Sobre el conflicte de «Destino»

La premsa ha informat àmpliament del conflicte que ha brollat a la revista "Destino", que enfronta gairebé la totalitat dels seus redactors i col.laboradors amb l'empresa "Publicaciones y Revistas,S.A.", editora del conegut setmanari barceloní.

Segons han dit els diaris, el conflicte es deu a la política partidista, discriminant envers els comunistes i tots els qui coincideixen amb nosaltres, que els nous socis majoritaris de "Publicaciones y Revistas, S.A." (Banca Catalana, representada al Consell d'Administració per Jordi Pujol) tracten d'imprimir a la revista.

Per tal de complir aquesta orientació, els nous propietaris de "Destino" van enviar a la redacció l'advocat Salvador Casanovas, la intromissió "censora" del qual va determinar que es rebutgessin quatre articles d'autors coneguts per les seves idees progressistes (un d'aquests articles, d'Alfons Carles Comín, ha estat publicat després a "Triunfo" nº 661) i és l'origen de la dimissió de Nèstor Luján, director de fet de la revista, amb el qual es van solidaritzar tot seguit el director titular, el redactor-cap i la immensa majoria dels redactors i col.laboradors del setmanari.

De l'antic equip de redacció només Baltasar Porcel -que va acceptar substituir Nèstor Luján a la direcció de "Destino"- ha assumit la defensa pública de l'empresa. En unes declaracions a "Diario de Mallorca", en Porcel fa seves les raons donades, en una nota oficial, per "Publicaciones y Revistas, S. A." per tal de justificar la no publicació dels quatre articles vedats per Salvador Casanovas i tot seguit afegeix:

"L'empresa, i jo com a director, no tenim teòricament res a objectar a senyors com Santiago Carrillo i Àlvaro Cunhal; simplement, no els volem a casa nostra (...) Estem en el nostre dret si pretenem no tenir el PCE al nostre equip de redactors i col.laboradors."

Tot això ens mena a formular les següents puntualitzacions:

1r. Ens sap greu que l'entrada de la Banca Catalana a l'empresa editora de "Destino" imposi un viratge a la dreta en l'orientació -fins aquí moderadament liberal- de la revista i es manifesti en una discriminació sectària contra forces i corrents polítics representatius d'amplis sectors de la classe obrera i de les masses populars de Catalunya, entre elles els comunistes, que han estat sempre, i hi continuen, a l'avantguarda de la lluita per les llibertats nacionals i democràtiques i que són el blanc preferit de la repressió i de les discriminacions franquistes. Aquesta política discriminant es va introduir ja a "Oriflama" i sembla que s'intenta aplicar també a "Canigó" i a "El Correo Catalán".

2n. Deplorem igualment que Baltasar Porcel, que es proclama ultrademòcrata i socialista d'esquerra, abraci la causa de Banca Catalana contra Nèstor Luján i els seus companys de treball o de professió i assimili irresponsablement els autors dels articles vedats per Salvador Casanovas amb el PCE (suposem que en Porcel al.ludeix al PSUC, ja que el PCE no existeix a Catalunya), la qual cosa constitueix, objectivament, una denúncia susceptible de tenir conseqüències policíaques.

3r. Rebutgem que el PSUC tingui cap responsabilitat en els atacs, suposats o reals, al PSOE que en Porcel i els propietaris de "Destino" esgrimeixen per justificar el seu anticomunisme. Els comunistes catalans defensem i practiquem una política d'entesa i col.laboració amb els socialistes, com es pot comprovar en el contingut de "Treball" i dels documents del PSUC i en el caràcter de les relacions que mantenim,des de fa anys, amb el MSC., el FNC, el PSAN, la Federació Catalana del PSOE i altres grups socialistes catalans.

4t. El PSUC se sent solidari de la lluita que lliuren Nèstor Luján i els seus companys en defensa dels seus drets professionals i de la seva dignitat davant de la pretensió dels amos de "Destino" de fer-los servir com especialistes o peons de la ploma, al servei d'una ideologia o política de grup. Entenem que aquesta lluita, i el suport que li presten periodistes i escriptors de tot Espanya, suposa una important contribució a la unitat sense exclusions de tots els qui estan per la democràcia, condició essencial perquè els pobles d'Espanya, entre ells el de Catalunya, s'alliberin de l'opressió dictatorial i conquistin la seva sobirania.

16,17 i 18 de juny

Votació a les empreses

Els propers dies 16, 17 i 18 de juny estan previstes les votacions a les empreses per elegir els enllaços sindicals. Serà la culminació de la primera fase de les eleccions, de l'important procés de treball sindical de masses que ha significat la campanya electoral, el punt on s'ha de concretar la victòria obrera. El moment en què s'ha de traduir en un triomf concret l'àmplia mobilització de masses d'aquestes setmanes.

Però no es tracta d'una clausura "solemne". En realitat la batalla continua el mateix dia de la votació. En certa manera cobrarà major intensitat. Continuarà no solament per a garantir el resultat del treball fet abans, sinó per a impulsar-lo, completar-lo i recuperar si cal el terreny o el temps no fet servir plenament. Aquest dia de la votació cada minut ben aprofitat pot valer per hores o fins i tot dies de la campanya electoral. Per a contribuir-hi farem ara un resum d'allò que, a parer nostre, ha de constituir la preocupació essencial dels treballadors en general. Tot això és, a més a més, aplicable de manera especial als candidats.

1. TOTS els treballadors poden romandre aquest dia, DURANT la votació i el recompte de vots, al local de la votació. És important la presència massiva per tal de fer un autèntic CONTROL DE MASSES. Es tracta, de fet, de mantenir tot el dia una situació d'ASSEMBLEA PERMANENT, de constant debat de masses, públic, sobre el significat, desenvolupament i perspectives de les eleccions sindicals, de la marxa endavant en la construcció del sindicat de classe.

2. DURANT LA VOTACIÓ encara es pot completar la campanya electoral. Presentar la candidatura obrera cada un dels candidats, explicar públicament el programa, repartir a la mà la plataforma electoral i les paperetes impreses de la candidatura obrera unitària i democràtica.

3. Per bé que no estigui exactament previst a les normes electorals, existeix ja, però, una certa pràctica en les anteriors eleccions de la presència d'"INTERVENTORS" o "COMISSIONS DE VIGILÀNCIA", representants dels treballadors i dels candidats, per tal de controlar de prop les paperetes, evitar les tupinades, impedir coaccions als treballadors per part de l'empresa, vigilar el recompte de vots des de la mesa, etc.

4. Es molt important DENUNCIAR qualsevol possible trampa, IMPUGNAR globalment la votació si es produeixen irregularitats en l'emissió del vot o en el seu recompte i exigir que no es destrueixin les paperetes per tal de poder-ho comprovar després. En qualsevol cas, a més a més de la denúncia legal del frau, convé preocupar-se de la més àmplia denúncia pública, portar la informació a la premsa, etc.

5. En el curs de les votacions convé anar informant a la premsa, a tota l'opinió pública,de tots els triomfs que vagin obtenint les candidatures obreres, a fi que això contribueixi a l'èxit en altres empreses i rams.

6. Els dies de les votacions poden ser el moment adequat per a reclamar els drets sindicals dels parats, eventuals, joves, immigrants, de tots aquells als quals, "legalment", els han estat negats. I, si hi ha prou unitat i decisió, és el moment més adequat també per a EXERCIR aquests drets i plantejar-se tot seguit el combat per imposar el reconeixement d'aquesta pràctica sindical.

A partir de la votació i elecció dels enllaços sindicals caldrà preparar la immediata elecció dels jurats, el 26 d'aquest mateix mes. Tot i que, formalment, correspon únicament als enllaços fer aquesta elecció, convé que els treballadors discuteixin col.lectivament quins enllaços consideren que han de ser elegits.

Aquest també és el moment de plantejar-se ja les candidatures obreres per a l'elecció dels vocals de les Unions de Treballadors i Tècnics, a través de la relació entre candidats ara, entre enllaços després, de les empreses d'un mateix ram.

El dia de les votacions a les empreses haurà de ser, en definitiva, un gran dia de democràcia i d'unitat obrera, un punt de partença per tal d'assolir el més ampli lligam entre les candidatures obreres i els treballadors, garantia del compliment dels programes electorals, del triomf de les reivindicacions obreres pendents.

Solidaritat amb MINIWATT

Un jurat no representatiu i un context de crisi han estat el marc de l'actual conflicte de MINIWATT. El gener, en iniciar-se les deliberacions del Conveni, els treballadors no aconseguiren d'imposar, com volien, un grup d'"experts" elegits directament pels treballadors per a formar, amb el Jurat,la comissió deliberadora (seguint l'exemple d'HISPANO OLIVETTI).

El conflicte esclatà el 6 de maig, quan els treballadors van decidir d'anar a la vaga contra un acomiadament i diverses sancions a treballadors que havien manifestat el seu malestar durant la visita d'uns delegats estrangers de l'empresa. Després es repeteixen les vagues, els desallotjaments,les sancions, detencions i acomiadaments. El nombre de vaguistes, de primer, va en augment. El primer dia hi participen ja 950 de 1.560.Els aturs s'estenen a d'altres factories del grup PHILIPS: LÀMPARAS Z de l'Hospitalet (416 de 476) i de Sant Boi (130 de 1.221).

Els obrers de Miniwatt aconsegueixen aquest suport fent cada matí una assemblea a les portes de la fàbrica o en algun lloc pròxim i marxant des d'allí a les altres fàbriques a demanar solidaritat.

L'empresa no accepta el diàleg, ni entorn de les sancions ni de les reivindicacions econòmiques i laborals. Arribem al moment actual amb 17 acomiadaments i sancions massives reiterades. L'assemblea exigeix que l'empresa dialogui amb una àmplia comissió on estiguin representats els acomiadats i sancionats, per tal d'arribar a una sortida positiva amb la readmissió dels acomiadats, l'anul.lació de les sancions i la celebració d'eleccions sense l'actual clima de coacció. El 6 de juny l'empresa ha tornat a sancionar els vaguistes i ha tancat la fàbrica fins al dia 21.

L'extraordinària combativitat dels treballadors de Miniwatt -en un conflicte que dura ja des de fa 8 setmanes-, la correcta utilització de les assemblees com a instrument col.lectiu de discussió i decisió, l'extensió decidida del conflicte al barri i a d'altres empreses del grup PHILIPS posen de manifest unes condicions diferents de les que existien a les eleccions anteriors, on l'abstenció fou massiva, i han fet néixer entre molts dels treballadors la voluntat de participar a les actuals eleccions per tal de fer culminar victoriosament l'actual batalla.

La solidaritat amb els treballadors de Miniwatt és un deure imperiós de la classe obrera barcelonina i catalana.

Corresponsal.

Vida del Partit

La Promoció Llibertat a Sabadell

L'organització del Partit a Sabadell ens ha enviat la següent nota sobre les seves experiències en relació amb la Promoció Llibertat:

"Nosaltres vàrem constatar que l'objectiu proposat pel C.C. de triplicar el Partit en un any era just i possible. Vàrem veure també que la nostra campanya de reclutament calia planificar-la en funció de capitalitzar tota la influència que el Partit tenia entre les masses.

"La tasca no era fàcil. Suposava portar al Partit cents d'homes i dones, però calia confiar en la justesa de la nostra política, en el paper d'avantguarda que el Partit havia jugat a Sabadell, tant en la mobilització de les masses populars com a nivell de lluites obreres, i en la presència física dels nostres militants entre el poble.

"Els resultats obtinguts fins al moment són força engrescadors: en sis mesos hem doblat l'organització i la distribució de la nostra propaganda.

"Per a aconseguir aquestes fites ha calgut situar la campanya en el si de tot el Partit i iniciar un treball calculat, seriós i pacient. Ha estat necessari bandejar qualsevol estretor a l'hora de muntar reunions, seminaris, colloquis (...) i dedicar una atenció especial al reclutament, tant a nivell individual com col.lectiu.Tot això acompanyat d'un recompte,des de les cèl.lules fins al Comitè Local, de possibles candidats i d'un estudi de les formes més adients de proselitisme.

"La nostra experiència ens diu que cal anar de cara al gra, que cal plantejar l'ingrés sense embuts i partir del principi que el militant comunista no es forja únicament a través de xerrades i seminaris,sinó, fonamentalment, a través de la lluita i de la seva inclusió, des del primer dia, amb tots els drets i deures, en les organitzacions del Partit."

Barcelona

De cara a l'aniversari del PSUC

Amb ocasió del 39è. aniversari del nostre PSUC, que es compleix el proper 23 de juliol, el Comitè de Barcelona ha proposat a totes les seves organitzacions que cada militant recullí, fins a aquella data, un mínim de mil pessetes per a l'ajut econòmic al Partit.

El Comitè de Barcelona centre i els responsables polítics dels seus comitès han acordat fer seva aquesta proposta.

Alhora s'ha acordat impulsar la campanya de reclutament durant aquest període i en la celebració de l'aniversari del Partit.

200 milions per a Mundo Obrero diari

Llista nº 3

Comarca 30, 3.848 ptes; M. i R., 13.500 ptes; T., 1.350 ptes.
Total: 18.698 ptes.

BARCELONES: Comitè de Barcelona i col.laboradors i 7 sectors, 71.115 ptes; L'Hospitalet de Llobregat(2 lliuraments) 44.860 ptes; Santa Coloma de Gramenet (2 lliur.), 29.170 ptes.- BAIX LLOBREGAT: Cornellà - Sant Joan Despí, 1.885 ptes; El Prat de Llobregat, 352 ptes; Gavà - Viladecans, 3.200 ptes; Sant Vicenç dels Horts, 11.129 ptes.- VALLES OCCIDENTAL:Sabadell, 50.000 ptes; Rubí, 1.698 ptes; Cerdanyola-Ripollet-Montcada, 6.976 ptes; Sant Cugat, 1.500 ptes; Terrassa, 2.500 ptes.- VALLES ORIENTAL: Granollers, 2.000 ptes.- LA SELVA: Blanes, 904 ptes.- LLEIDA: 1.470 ptes.- CARRAF: Vilanova i la Geltrú (2 lliur.) 2.033 ptes.- ALT PENEDES: Vilafranca del Penedès, 200 ptes.- TARRAGONA: 39.510 ptes.- BAIX EBRE: Tortosa, 3.700 ptes; L'Ametlla de Mar, 700 ptes.- CÈL.LULA DEMOCRACIA: 3.200 ptes.
Total: 278.102 ptes.

LLIURAMENTS DIRECTES AL C.C.: 14 donatius, 2.295 ptes; llibret Camacho, 400 ptes; un demòcrata,500 ptes; Amic llace, 10.000 ptes; Grup Cisneros, 2.555 ptes; M. i MT., 2.000 ptes; Montserrat i família, 1.262 ptes; Nº 11, 1.000 ptes; un de Santa Elena, 200 ptes; un executiu F.G., 50.000 ptes.
Total: 70.212 ptes.

Total de la llista nº 3: 367.012 ptes.
Suma anterior: 900.368 "
Suma i segueix: 1.267.380 ptes.

==========

A petició dels interessats acusem recepció de les quantitats següents: Santa Coloma de Gramenet: B. Roja, 195 ptes; Sierra Morena, 1.000 ptes.- Vilanova i la Geltrú:Un Cordobés, 500 ptes; Un Jienense, 500 ptes;Hencho, 200 ptes; venda de ceràmica, 550 ptes.- Sant Vicenç dels Horts: Rafael Salgado, 400 ptes.-Tortosa: Parella roja, 1.000 ptes; Pastoret roig, 400 ptes; Oscar, 100 pts.

Aportacions de comitès

L'Hospitalet de Llobregat:"...fem arribar la nostra primera aportació consistent en 40.000 pts del fons de retenció local. Esperem, sense disminuir l'ajut permanent al PSUC,fer un gran esforç en la consecució dels 200 milions necessaris per a complir amb la nostra responsabilitat de cara a les masses, al poble."

Sabadell: "... aportem a la campanya dels 200 milions la quantitat de 50.000 ptes. Cal destacar una sèrie d'iniciatives dels comitès de barris i les cèl.lules que van de l'aportació voluntària a la recollida pels pisos, fàbriques, bars,botigues, petits empresaris, grups de simpatitzants; venda de materials, etc."

Santa Coloma de Gramenet: El comitè local lliura 20.000 ptes. del seu fons de retencions.

Junta Democràtica d'Espanya - Assemblea de Catalunya

COMUNICAT CONJUNT

Reunides a Catalunya, Delegacions de la Junta Democràtica de España i de l'Assemblea de Catalunya acorden de fer públic, en català i en castellà, el següent comunicat:

1. Ha estat analitzada la situació política actual a l'Estat espanyol, amb especial referència a la gravíssima situació creada a Espanya per l'estat d'excepció. Aquesta mesura demostra, un cop més, que solament una política repressiva extrema manté la Dictadura.

2. Les respectives Delegacions consideren que la Dictadura no pot ser superada per cap forma continuista que recolzi en l'evolució o la reforma, sinó que només ho pot ser per mitjà d'un procés de ruptura democràtica realitzada per la mobilització popular de totes les forces polítiques i socials.

3. La Delegació de l'Assemblea de Catalunya informa la Delegació de la J.D.E. de l'acord adoptat pel Secretariat de l'Assemblea sobre la convocatòria d'una jornada de solidaritat amb el poble basc, a realitzar al mes de juny, i que fa extensiva a tots els pobles de l'Estat espanyol.

Totes dues Delegacions acorden fer arribar aquesta convocatòria a les instàncies unitàries democràtiques dels restants pobles de l'Estat espanyol.

D'altra banda, la Delegació de la J.D.E. informa la Delegació de l'A. de C. sobre les accions empreses per la Junta Democràtica en solidaritat amb el poble basc. La Delegació de l'A. de C. transmetrà aquestes iniciatives al Secretariat de l'Assemblea.

4. La Delegació de la J.D.E. presenta una proposta oficial a l'A. de C. sobre una possible forma de coordinació de la seva lluita comuna per a la implantació de la democràcia.

La Delegació de l'A. de C. comunica que transmetrà aquesta proposta als seus òrgans competents.

Juny de 1975

Editorial

L'exigència del moment
Solidaritat amb Euskadi!

Han transcorregut ja sis setmanes! des que el 25 d'abril el govern "obertur ista" d'Arias Navarro va imposar l'estat d'excepció al país basc, fent servir el pretext d'alguns atemptats fets per grups minoritaris contra membres de les forces repressives.

Fora l'estat d'excepció! no a les penes de mort!

El tràgic balanç d'aquest mes i mig de violència institucionalitzada contra el poble d'Euskadi és indescriptible: assassinats, detencions i escorcolls massius, pallisses, tortures, empresonaments, atemptats amb bombes i metralletes, incendis, brutalitats i vexacions de tota mena que evoquen la imatge macabra dels primers anys del terror franquista després de la guerra civil.

¿Qui són les víctimes escollides pel terrorisme franquista?

La violència desfermada des del Govern Arias recau, en primer lloc, damunt dels obrers, estudiants, professionals i intel.lectuals, damunt dels camperols, damunt dels sacerdots, damunt dels homes i dones el delicte dels quals és ser demòcrates, patriotes bascos.El sacerdot Anastasio Erkizia (hospitalitzat i en perill de mort a causa de les tortures que la policia li ha infligit),el dirigent obrer Santiesteban, l'advocat Pedro Ibarra, el professor Miguel Bilbao, el pintor Agustín Ibarrola ... per donar alguns noms.

Més de dues mil persones han sofert en aquest període d'estat d'excepció detencions, escorcolls, vexacions, violències d'una o altra índole! Alguns centenars, prop d'un miler, segons els advocats bascos, resten empresonades!

La guerra desfermada pel govern contra el poble d'Euskadi arriba al crim: Ignacio Garay i Blanca Salaguy són assassinats per la Guàrdia Civil per la seva "relació" amb militants d'ETA. I el jove Luís Arriola i la ciutadana alemanya Alexandra Leckelt, són també assassinats per la Guàrdia Civil sense cap altre pretext que la "llicència per a matar" que el govern atorga a les forces repressives.

Ultra això, Arias Navarro, que ja va assassinar el jove català Puig Antich, prepara els consells de guerra contra Garmendia i Otaegui, que ja tenen petició de pena de mort, als quals pretenen executar per "fer un escarment", segons paraules del feixista sots-secretari de la Governació, Peralta España.

Però avui la dictadura del general Franco i el seu govern Arias recorren a la violència no pas perquè són forts, sinó perquè són febles, perquè estan aïllats nacionalment i internacionalment, perquè se senten incapaços de fer front a les exigències de llibertats democràtiques i nacionals que plantegen el poble d'Euskadi, el poble de Catalunya, els pobles d'Espanya.

Feblesa del règim i combativitat del poble

En ple estat d'excepció la classe obrera basca ha prosseguit les seves vagues i accions reivindicatives , ha continuat la preparació de les eleccions sindicals i ha celebrat nombroses assemblees d'empresa en les quals ha elaborat les candidatures de classe. Els ensenyants han participat massivament a les vagues del 13, 14 i 15 de maig, fins i tot amb més unanimitat que a d'altres llocs d'Espanya. Els professors no numeraris i els estudiants han estat en la primera línia de les accions de lluita en aquests fronts. Els advocats i altres professionals i fins i tot els jutges s'han oposat a la violència governamental i han denunciat les bandes feixistes, no han cessat de fer permanent la seva repulsa a l'estat d'excepció i d'exigir el respecte als drets de la persona.

De l'estat d'ànim que, malgrat la repressió que pateix, existeix en el poble basc, són prova les crides del Partit Comunista, Partit Socialista, Comissions Obreres, UGT, ORT, Partit Carlí, MTV i ETA VI Assemblea, per fer de l'onze de juny una jornada de lluita del poble d'Euskadi contra l'estat d'excepció, per la reconciliació nacional, per la democràcia.

De la seva banda, l'Assemblea Democràtica de Guipúscoa, en la seva crida, s'adreça també "a l'opinió pública de l'Estat espanyol perquè col.loqui la solidaritat amb Euskadi en el centre de les seves preocupacions, conscients que allò que avui vivim nosaltres es pot estendre a tot el territori de l'Estat si no som capaços de posar-hi fre."

El poble madrileny, en les seves accions dels dies 3, 4 i 5 de juny, a les quals, segons informen els medis de l'oposició, han participat alguns centenars de milers d'obrers, estudiants, professionals, empleats de l'Administració, etc., ha col.locat entre les seves primeres reivindicacions l'aixecament de l'estat d'excepció i la solidaritat amb Euskadi.

Catalunya amb Euskadi

A Catalunya, el nostre PSUC, la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, el Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya, la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, diversos col.legis professionals i organitzacions socials i populars s'han pronunciat contra l'estat d'excepció i en solidaritat amb el poble basc. Un document públic de Pax Christi està recollint aquests dies les signatures d'associacions i organitzacions legals i milers de signatures personals, en exigència que l'estat d'excepció sigui immediatament aixecat, que no hi hagi més consells de guerra ni més penes de mort, que es retornin les llibertats democràtiques i nacionals a Euskadi i als altres pobles d'Espanya.

S'han fet concentracions de solidaritat amb Euskadi, arborant banderes basques i catalanes, a Sitges i Berga, a la Universitat, als carrers de Barcelona i d'altres ciutats de Catalunya. S'han celebrat diversos actes, hi ha hagut preses de posició i s'han adreçat telegrames a les autoritats per demanar l'ajornament dels consells de guerra,que no s'imposin penes de mort i l'immediat aixecament de l'estat d'excepció.Aquest és també el crit de les pintades als murs, dels cartells a la Universitat, als mercats, a les fàbriques, de les manifestacions...

CONCENTRACIÓ A BERGA

Aquesta mobilització de masses,fent-hi participar el major nombre de ciutadans de les distintes capes i classes socials, ha d'assolir un desenvolupament molt més gran, s'ha d'estendre i generalitzar-se molt més. El que hem fet des de Catalunya per Euskadi és important, però molt insuficient.

Cap a múltiples accions de tota mena

El poble d'Euskadi mira cap a Catalunya amb confiança, tot esperant de

(acaba a la pàg. 4)

Les víctimes de la crisi i el seu combat

¿A qui volen fer pagar les conseqüències de la crisi? Evidentment a la classe obrera. Cal aturar la inflació? "Congelem els salaris", diuen els Barrera i els Cabello de Alba. Disminueix la producció? Gent al carrer (això no ho diuen però ho fan). D'aquí que, en una situació com l'actual, els treballadors hagin de plantar cara a la provocació que representa veure com disminueix llur nivell de vida, mentre un bon nombre passa a formar a la fila dels desocupats.

No cal insistir en la importància excepcional que avui té la defensa del lloc de treball, en un moment que la producció es contrau i l'atur va augmentant. Les xifres oficials, sempre molt. reduïdes respecte a les reals, parlen de tres mil parats a Santa Coloma de Gramenet i Badalona, quatre mil a Sabadell, dos mil a Sant Boi de Llobregat, dos mil a Cornellà, mentre a Terrassa, només en el primer trimestre de l'any en curs, 34 empreses, que afecten més de dos mil treballadors, es declararen en crisi. Segons dades recents del ministeri de Treball, a la "província" de Barcelona hi ha trenta-set mil parats.

No hi ha cap mena de dubte que algunes empreses, sobretot els petits tallers, han estat víctimes de la política econòmica del règim, de la discriminació creditícia, però també és cert que la crisi és aprofitada per tirar endavant plans de reestructuració (és el cas del tèxtil) i per disfressar veritables reduccions de plantilla. ¿Com s'explica, si no, que empreses com Pihher, una de les poques multinacionals espanyoles, declarin expedient de crisi i aprofitin per deixar al carrer 150 treballadors de la factoria de Granollers, que Chappe-Tex, filial de la Seda de Barcelona, monopolistes de la fibra artificial, amenaci els treballadors amb tancar la fàbrica com a forma de pressió perquè abandonin "voluntàriament" l'empresa; i que Industrias Fontanals intenti desfer-se de 187 treballadors més, quan es parla de sous fabulosos de directius, de molts milions invertits a l'estranger i disposa de modernes instal.lacions i de la maquinària millor que avui existeix al mercat?

En tota aquesta situació, la lluita pel dret al treball adquireix una gran importància i dimensió i hem de situar al seu cap els propis parats i els afectats pels expedients de crisi i per les reestructuracions.

A Santa Coloma de Gramenet la comissió de parats elegida en assemblea visità l'Ajuntament i arribà als següents acords: 1) Col.legi dels fills dels parats a càrreo de l'Ajuntament. 2) Repartiment de queviures per a tots els parats que ho necessitin. 3) Compromís de l'alcalde per veure la possibilitat que l'Ajuntament es faci càrrec dels lloguers i dels impostos. 4) Compromís de donar treball als parats en obres municipals. Malgrat les dificultats, s'han fet diverses assemblees de parats als locals del sindicat, en una de les quals s'acordà: 1) Treball per a tothom o carnet de parat indefinit i amb subsidi al cent per cent del salari real. 2) Nomenament d'una comissió, que fou reconeguda pel sindicat. 3) Creació d'una caixa de solidaritat controlada per la comissió i el sindicat. 4) Petició d'ajut solidari als centres socials i associacions de veïns.

Cal afegir, en relació amb Santa Coloma, que les associacions de veïns, en una reunió amb el regidor municipal de festes, demanaren que, en la propera festa major, es muntessin tómboles a benefici dels parats i s'eliminessin els focs artificials i el seu import fos lliurat als treballadors sense feina.

Pel que fa referència a Industrias Fontanals, en comunicar l'empresa la seva pretensió d'acomiadar 187 treballadors, després d'haver estat reduïda la plantilla en 240 des de l'aprovació de l'expedient de crisi, fou convocada una assemblea en un cinema de Terrassa i hi participaren uns 500 treballadors. Allí el jurat informà de les gestions prop del delegat provincial, Socías Humbert, el qual prometé assessorament tècnic; també es nomenà una comissió de treballadors per col.laborar amb el jurat en la investigació de la situació real de l'empresa. A la sortida, 200 treballadors es manifestaren per la Rambla de Terrassa. (1)

Situacions semblants a les exposades s'han produït a Sabadell, Sant Boi, Cornellà i altres poblacions. A través d'aquestes lluites els parats i els afectats pels expedients i les reestructuracions estan marcant les vies a seguir fent assemblees, nomenant comissions, cercant el suport dels companys, dels càrrecs sindicals, de les associacions de veïns i d'altres entitats, de l'Església, de les cooperatives i dels petits comerciants; fent pressió als ajuntaments i autoritats; exigint al Sindicat locals de reunió i que faci les gestions oportunes per resoldre llur situació.

Jordi Grau

(1) Després d'escrit aquest article hem sabut que s'ha fallat en contra de l'expedient de Fontanals, la qual cosa representa una important victòria obrera. (N. de la Red.)

Editorial (ve de la pàg. 3)

nosaltres una eficaç solidaritat de lluita. Així ens ho han dit els bascos que han estat entre nosaltres aquests dies. CAL POSAR EN TENSIÓ TOTES LES NOSTRES CAPACITATS DE MOBILITZACIÓ I DE LLUITA A TOT ARREU, A CADA LLOC DE TREBALL I ESTUDI, A LES BARRIADES,ALS CENTRES I ORGANITZACIONS PROFESSIONALS I SOCIALS, A CADA CIUTAT, A CADA POBLE DE CATALUNYA.

ES TRACTA DE FER MÚLTIPLES ACCIONS DE TOTA MENA: ATURS, MINUTS DE SILENCI, VAGUES, MANIFESTACIONS, PINTADES, ESCRITS, TELEGRAMES... IMPULSAR TOTES LES ACCIONS PARCIALS FINS A CONVERGIR EN GRANS LLUITES DE TOT EL POBLE DE CATALUNYA.

La persistència de l'estat d'excepció a Euskadi, amb tot el que implica de violència, terror i caos, de perill de generalitzar aquests elements de guerra civil, exigeix, pensem, que la jerarquia de l'Església catalana es pronunciï públicament i enèrgicament pel seu immediat aixecament, com exigeix que ho facin totes les personalitats responsables de qualsevol ideologia, de tots els sectors socials.

La lluita contra l'estat d'excepció a Euskadi, contra els consells de guerra i la pena de mort, impulsarà la unitat democràtica i antifranquista , el pacte català, i ens apropará a l'acció nacional democràtica del poble de Catalunya per acabar amb la dictadura, barrar el pas al continuisme juancarlista i obrir el camí de la llibertat i de la democràcia per a Catalunya, per a tots els pobles d'Espanya. Els comunistes catalans estem i estarem a les primeres files d'aquesta transcendental batalla.

Vaga a Sant Pau

Des del matí del dia 3 de juny tot el personal de l'hospital de Sant Pau està en vaga,inclusivament els metges residents i adjunts.

El motiu és l'acomiadament de 3 auxiliars d'infermera que eren candidates a les eleccions sindicals.

Aquesta magnífica acció de classe s'ha guanyat el suport del cos facultatiu de l'hospital, que responsabilitza del conflicte el departament de personal i la secretària executiva del centre. La junta de metges d'hospitals del Col.legi de Metges es solidaritza amb la vaga . A les residències de la seguretat social (Bellvitge, Hebron), al Clínic, al Psiquiàtric, hi ha accions en suport dels de Sant Pau.

L'empresa de l'hospital ha fet que la delegació de Treball declari il.legal aquesta vaga. Vet aquí una primera mostra de com funciona el nou-nat decret de "vaga"!

L'Administració Pública i la lluita per la democràcia

La vaga a alguns ministeris a Madrid, la tenacitat dels interins d'Hisenda de Barcelona en defensa del seu lloc de treball, les lluites a l'Institut Nacional de Previsió, la del personal no docent de les tres universitats catalanes són algunes mostres que palesen, en forma combativa ja, el descontentament dels funcionaris de l'aparell de l'Estat.

Vegem més en concret el panorama dintre l'anomenada Administració Local. No fa encara un any que la premsa ens va sorprendre amb la notícia d'una concentració de treballadors de l'Ajuntament de Barcelona a la plaça de Sant Jaume, per l'equiparació de coeficients amb els de l'administració central. A l'octubre passat, novament importants concentracions i recollida de signatures obliguen en Masó a arreglar parcialment el problema, encara que amb tres mesos de retard sobre el termini que va prometre. Mentrestant, lluites parcials en alguns dels serveis especials -escorxadors, hospitals, museus-, junten els problemes particulars a la plataforma comuna. El maig passat és presentada una plataforma reivindicativa, signada per 2.500 funcionaris, a l'alcalde Masó. La convergència amb els plantejaments del moviment obrer s'accelera molt i també es presenten objectius paral.lels. Avui, en concret, la lluita per la presència política dels treballadors de l'administració en el fins ara somort Col.legi de Funcionaris d'Administració Local.

De fet, aquest col.legi, encara que només englobi els fixos (funcionaris de càrrec), té uns trets similars als del Sindicat. L'afiliació és obligatòria. Es nodreix de deduccions en el sou dels afiliats. Es basa en uns compromisaris, elegits a raó d'un de cada deu funcionaris, que són els qui formen l'assemblea del Col.legi i els qui elegeixen la Junta de Govern. El reglament i les atribucions són, en canvi, molt més limitats i, d'altra banda, el president i el vicepresident són designats per la Dirección General de Administración Local.

Malgrat tot, i així ho han entès sectors importants, la lluita en aquest procés electoral constitueix un objectiu polític del moviment de treballadors de l'administració pública de primer ordre. No es tracta només de guanyar o no. Allò important és el debat de masses a engegar durant el període electoral i a continuar després. Creiem que és una tasca fonamental per tres raons:

-Serà la manera més efectiva de recollir i potenciar el gran salt que estan donant grans sectors dels treballadors de l'administració pública.

-El procés electoral ha de permetre també la preparació, a nivell d'aquests treballadors, de l'acció democràtica nacional que convoquen les principals forces polítiques del país.

-Hem de considerar que, en aquest procés, han de sorgir els representants i els dirigents dels treballadors de l'administració pública que han d'encapçalar el canvi. El canvi a Catalunya suposarà refer una administració pública lligada al fet nacional, autònoma, democràtica i moderna tant a nivell de la nació catalana com de les diverses entitats locals. I aquesta transformació s'ha d'abordar pels actuals treballadors de l'administració pública i a partir d'ells.

Els comunistes catalans, i com nosaltres segurament totes les altres forces democràtiques, saludem amb molt de goig la força creixent dels ideals democràtics al si de l'aparell de l'Estat a Catalunya. Cridem tots els demòcrates a superar els actuals recels envers els funcionaris i a treballar políticament amb la voluntat clara de donar-los el lloc que els pertoca al si de les forces democràtiques. Cridem, també, tots els treballadors de l'administració pública demòcrates, i els comunistes en primer lloc, a prestar suport a aquests plantejaments i, els qui treballen a l'administració local, a fer de la campanya electoral un objectiu central del seu treball, a preparar des d'ara un programa electoral i a defensar la candidatura que millor garanteixi la realització d'aquest programa.

Jaume Roca.

Recents lluites dels funcionaris

▶ S'ha acomplert l'amenaça d'acomiadament que planava sobre els interins de la delegació d'Hisenda de Barcelona. Aquests treballadors han fet innombrables gestions, durant mesos, per evitar-ho. El 21 de maig es van entrevistar amb el ministre Cabello de Alba. Els va prometre que duria les seves aspiracions a la Dirección General de la Función Pública; però tres dies després rebien la lletra de comiat. Són prop de 70 els despatxats. No tenen dret a l'assegurança de desocupació. Han anat a veure en Socías Humbert i també volien parlar amb el governador i l'alcalde, però aquests han fet l'orni.

▶ Els funcionaris municipals de Barcelona van aconseguir que l'alcalde els rebés el dia 22 de maig. Eren uns 300. Van lliurar a en Masó una lletra, amb 2.500 signatures, on reivindiquen: Plus d'encariment de 5.000 pessetes mensuals com a mínim, IRTP a càrrec de l'Ajuntament, augment fins al salari mínim en aquells casos que el coeficient aplicat no hi arriba i que els eventuals passin a ser de plantilla.

▶ La junta directiva del Col.legi de Funcionaris d'Administració Local de Barcelona posa obstacles al dret de reunió als locals del col.legi. Els funcionaris han fet pública, per mitjà de la premsa, la seva exigència que sigui respectat aquest dret, sobretot ara que estan en període electoral.

▶ Notícies de Madrid diuen que a tots els ministeris es recullen signatures per demanar al govern un sindicat de funcionaris, independent i unitari. Demanen dret de vaga, reunió i expressió.

Girona amb el Congrés de Cultura Catalana

Les entitats gironines que s'han adherit al Congrés de Cultura Catalana han pres l'acord de constituir una comissió promotora del Congrés en aquelles comarques. També s'ha constituït un secretariat que serà l'executor dels acords de la comissió. El secretariat té ja l'encàrrec d'elaborar un avantprojecte del pla d'actuació, pressupost i termini d'execució. A Girona s'han posat a treballar bé i de debò.

La idea de fer del Congrés una emanació de les comarques és excel.lent. Això ha de permetre una elaboració assaonada de les qüestions, una diversitat molt rica, una participació nombrosa, vasta i democràtica a les tasques del Congrés. Si la iniciativa de Girona se segueix a tot Catalunya, si totes les comarques es constitueixen en nuclis actius de treball per al Congrés, aquest esdevindrà un fet viu, fèrtil, autèntic, arrelat a la realitat de Catalunya.

Les entitats gironines adherides, fins ara, al Congrés de Cultura Catalana són: Col.legi de Metges, Col.legi d'Aparelladors, Joventuts Musicals de Figueres, Grup Sictak, professors i alumnes del Col.legi Universitari, Òmnium Cultural de Figueres, Escola de Professorat d'EGB, Justícia i Pau, Patronat de Figueres, Agrupació Fotogràfica i Cinematogràfica de Girona, Ajuntament de Girona, Ajuntament d'Olot, Centre Social del Pla de Girona, setmanari "Presència", Junta del Monestir de Sant Joan de les Abadesses, Cambra de Comerç i GEEG.

A què ha vingut Ford ?

A què ha vingut a Espanya el president nordamericà Ford? Els comentaristes de la premsa legal no han aconseguit posar-se d'acord sobre les intencions de Ford ni dels seus interlocutors del govern espanyol, ni sobre el que s'ha tractat a les converses.

En qualsevol cas, la presència de Ford a Madrid havia estat precedida per una sèrie d'especulacions, la major part procedents de medis oficials, segons les quals es tractava, d'una banda, de legitimar la importància atorgada pel poder executiu nordamericà a les relacions amb Espanya, en el context estratègic d'una Mediterrània on la situació a Xipre, la liquidació de la dictadura a Grècia, el problema del Proper Orient i el radical canvi operat a Portugal han reduït considerablement la influència nordamericana i han desarticulat un dels seus fronts essencials en el dispositiu mundial del Pentàgon.

Endemés, la visita es va relacionar prèviament amb la negociació de l'anomenat tractat d'"assistència mútua" entre el govern espanyol i els Estats Units. Es considerava que Arias i el seu govern pretenien treure el major partit de la nova situació a la Mediterrània i obligar el govern de Washington a més grans concessions que les obtingudes en les anteriors negociacions.

Tres eren els objectius primordials del règim de cara a les noves negociacions actualment en vigor, la defensa dels quals s'anava a plantejar amb motiu de l'estada de Ford. El primer, la signatura d'un "tractat de defensa mútua", amb rang evidentment superior al dels acords signats fins ara. En segon lloc, la incorporació d'Espanya a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord (NATO). En tercer lloc la retirada de les tropes nordamericanes d'alguna de les bases d'"utilització conjunta" (com, per exemple, la de Torrejón) i la concessió, pels Estats Units, de més grans "compensacions" militars i econòmiques.

A la pràctica,¿en quins termes s'han plantejat i han quedat cadascuna d'aquestes reivindicacions? Pel que fa a la signatura d'un tractat, el problema rau en la necessitat que sigui signat per un Senat i Cambra de Representants nordamericans on han rebutjat rotundament la idea que Nordamèrica es comprometi en un pacte amb Espanya mentre a Madrid persisteixi el règim franquista.

Pel que fa a l'eventual ingrés d'Espanya a la NATO, el fracàs del tàndem Ford-Kissinger a la recent reunió de Brussel.les no ha pogut ser més rotund. No han aconseguit, per la decidida oposició d'un nombrós grup de països com són els escandinaus, Holanda i Anglaterra, ni l'objectiu mínim que s'havien plantejat: la menció d'Espanya en el comunicat final per "agraïr els seus serveis a la causa occidental". Curiosa paradoxa d'una organització d'origen i essència anticomunistes que rebutja per complet el règim europeu que, sens dubte, millor encarna els seus principis i objectius!

En darrer terme, respecte a les bases i al gitaneig del govern espanyol, les últimes informacions semblen indicar que ha estat un tema que ni s'ha tractat a les converses. Això significa, sens dubte, el poc interès negociador d'en Ford, el qual segurament deu estar convençut del poc esforç que ha de fer per aconseguir que la situació actual es prorrogui en idèntiques condicions.

Perquè el punt central de la qüestió està en això: el govern franquista necessita mantenir la seva aliança amb els Estats Units, al preu que sigui, en les condicions que, en definitiva, interessin als nordamericans. I ho necessita, com necessitava l'ingrés a la NATO i la signatura d'un tractat, per raons estrictament polítiques, d'ordre interior, de cara al país.

En aquest sentit, la qüestió a destacar principalment és l'àmplia unanimitat dels sectors polítics de tot l'Estat espanyol, i no sols de l'oposició democràtica, en oposar-se a les bases al nostre territori i a la política de submissió i d'abandó de la sobirania nacional que practica el règim. És significativa la positura de la immensa majoria de la premsa legal, com també de personalitats (com els ex-ministres d'Afers Exteriors Martín Artajo i Castiella),de rebuig rotund de les condicions i de l'esperit dels acords amb els Estats Units. Això permet d'abordar amb confiança i un gran esperit d'ofensiva la lluita necessària per la liquidació definitiva i total d'unes bases que posen en perill la nostra integritat física,per damunt de qualsevol acord d'utilització "conjunta" (com ha demostrat l'incident del "Mayagüez", en què els imperialistes ianquis han utilitzat les bases tailandeses sense consultar el govern d'aquell país).

La visita de Ford, mancat de suport popular al seu país (és president com a producte de les vacants deixades per Nixon i Agnew), amb uns interlocutors espanyols que busquen només apuntalar les seves posicions polítiques, no podia ser altra cosa que un gest d'aparent cortesia envers el vassall, sense la més petita confrontació ni diàleg d'igual a igual.

J.M.

Terra Alta

«La terra per a qui la treballa»

A 8 Km. de Gandesa, capital de la Terra Alta, es troba el balneari de la Font-Calda on és tradicional la celebració d'una festa-romeria que enguany coincidí amb el Primer de Maig.

El dia de la festa dels treballadors el balneari aparegué amb una gran pintada on es llegia: "Fora la Dictadura", "Llibertat", "Democràcia", "Fora Baco-Vin" (empresa monopolista envasadora de vins). Pels voltants s'escamparen gran quantitat de fulls on es denunciava la política anticamperola del Règim, l'augment de les contribucions i dels adobs (el 40 per cent en dos anys); l'augment del preu del gas-oil; els impostos sobre els fruits de la terra, com el vi, principal font de riquesa de la comarca. S'exigia un sindicat de pagesos lliure i democràtic, llibertat d'expressió i associació, protecció estatal a les comarques agrícoles, LA TERRA PER A QUI LA TREBALLA!. Finalment, es cridava a la creació en cada poble de nuclis de resistència a la Dictadura.

La guàrdia civil, a corre-cuita, esborrà les pintades i recollí els fulls escampats abans no arribessin al balneari el governador civil de Tarragona, el president de la Diputació i d'altres jerarques, la qual cosa no privà que l'acció aconseguís un gran ressò en la comarca, sobretot entre la joventut pagesa.